

Nrs. 71.082/71.106

SCHEIDSRECHTERLIJK VONNIS

ter zake van twee geschillen in hoger beroep tussen

in geschil 71.082

de besloten vennootschap

B. B.V.,

hierna te noemen "aanneemster",

a p p e l l a n t e,

gemachtigde: aanvankelijk mr. J.J.F. Meynen, nadien
mr. J.A.M. Smeekens, advocaat te Breda

en

C.,

hierna te noemen "opdrachtgever",

g e ĩ n t i m e e r d e,

gemachtigde: mr. P.C.H. Jansen, advocaat te Roosen-
daal.

in geschil 71.106

C.,

hierna te noemen "opdrachtgever",

a p p e l l a n t in principaal appel,

g e ĩ n t i m e e r d e in incidenteel appel,

gemachtigde: mr. P.C.H. Jansen

en

de besloten vennootschap

I. B.V.,

hierna te noemen "de adviseur",

g e ĩ n t i m e e r d e in principaal appel,

a p p e l l a n t e in incidenteel appel,

gemachtigde: mr. J.M.W. Werker, advocaat te Arnhem.

HET SCHEIDSGERECHT

1. De ondergetekenden, MR. R.H.L. POST, bij zijn benoeming lid-jurist van het College van Arbiters van de Raad van Arbitrage voor de Bouw, thans oud-lid, IR. G.M.A. PERQUIN, en ING. J.L. HEEMELS, beiden lid-deskundige van dit College, zijn door de voorzitter van deze Raad overeenkomstig de statuten van de Raad benoemd tot scheidslieden in deze geschillen in hoger beroep. De ondergetekenden hebben hun benoeming schriftelijk aanvaard. Bij brieven d.d. 25 februari en 23 oktober 2008 is daarvan mededeling gedaan aan par-

tijen. Overeenkomstig de statuten van de Raad is aan het scheidsgerecht toegevoegd mr. ir. J.R.W. Sweep, secretaris van de Raad.

HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

2. Bij memorie van grieven d.d. 6 februari 2006, met producties, ingekomen bij het secretariaat van de Raad op 7 februari 2006, is aanneemster in hoger beroep gekomen van het scheidrechterlijk vonnis d.d. 9 november 2005, gewezen door mr. ir. J.J.W.M. Smeets, lid van het College van Arbiters van de Raad, betreffende geschil 24.064 tussen opdrachtgever en aanneemster.
3. Bij voorwaardelijke memorie van grieven d.d. 7 maart 2006, met producties, ingekomen bij het secretariaat van de Raad op 8 maart 2006, is opdrachtgever in hoger beroep gekomen van voornoemd scheidrechterlijk vonnis betreffende geschil 13.100524 tussen opdrachtgever en de adviseur.
4. Het bij de Raad aanhangig gemaakte geschil 24.064 en het bij de Commissie van Geschillen van het Koninklijk Instituut van Ingenieurs aanhangig gemaakte geschil 13.100524 zijn in eerste aanleg op verzoek samengevoegd.
5. Aanneemster heeft het procesdossier van beide geschillen in eerste aanleg overgelegd.
6. Voor de loop van het geding in appel wordt verder verwezen naar de volgende stukken:
in geschil 71.082:
  - de brief d.d. 16 februari 2006 van het secretariaat van de Raad, houdende bericht dat gelet op het voorlopige karakter van het hoger beroep de procedure op de parkeerrol is geplaatst;
  - de brief d.d. 10 oktober 2007 van mr. Jansen, houdende verzoek de procedure weer te activeren, met het op de parkeerrol houden van geschil 71.106;
  - de brief d.d. 7 december 2007 van mr. Meynen, houdende overlegging van het procesdossier in eerste aanleg in beide geschillen;
  - de memorie van antwoord, met producties;
  - de brief d.d. 26 februari 2008 van mr. Werker, waarin mr. Werker aangeeft ervan uit te gaan dat het niet de bedoeling is dat de adviseur en hij bij gelegenheid van de mondelinge behandeling verschijnen;

- de brief d.d. 29 februari 2008 van het secretariaat van de Raad;
- de brief d.d. 10 oktober 2008 van mr. Smeekens, met als bijlage een rapport d.d. 1 november 2006 van PRC B.V.;
- de brief d.d. 13 oktober 2008 van mr. Jansen;

in geschil 71.106:

- de brief d.d. 31 maart 2006 van het secretariaat van de Raad, houdende bericht dat het geschil samengevoegd wordt behandeld met geschil 71.082 en op de parkeerrol wordt geplaatst;
- de bovengenoemde brief d.d. 10 oktober 2007 van mr. Jansen;
- de brief d.d. 11 oktober 2007 van mr. Werker, houdende instemming met het op de parkeerrol houden van het geschil;
- de bovengenoemde brief d.d. 26 februari 2008 van mr. Werker;
- de brief d.d. 10 maart 2008 van het secretariaat van de Raad, houdende bericht dat plaatsing van het geschil op de parkeerrol blijft gehandhaafd.

7. De eerste mondelinge behandeling van geschil 71.082 heeft plaatsgevonden op 14 oktober 2008.

Direct na aanvang van deze mondelinge behandeling is door de ondergetekenden aan de orde gesteld dat in de aan de mondelinge behandeling voorafgaande raadkamer is gebleken dat het niet opportuun is geschil 71.082 te behandelen zonder daarbij geschil 71.106 te betrekken. Partijen konden zich daarin vinden en hebben ingestemd met uitstel van de mondelinge behandeling en samengevoegde mondelinge behandeling van beide geschillen op een later moment.

8. Voor de verdere loop van het geding wordt verwezen naar de volgende stukken:

in beide geschillen:

- de brief d.d. 15 oktober 2008 van de secretaris, houdende bevestiging van hetgeen onder punt 7 is vermeld en uitnodiging aan mr. Smeekens om bij akte het bij zijn brief d.d. 10 oktober 2008 overgelegde rapport van 1 november 2006 van PRC te adstrueren;
- de akte d.d. 7 januari 2009 van mr. Smeekens, houdende overlegging productie, met productie;

in geschil 71.082:

- de antwoordakte d.d. 12 februari 2009 van mr. Jansen;

- de brief d.d. 11 februari 2009 van de secretaris;
- de pleitnotities van mr. Smeekens;

in geschil 71.106:

- de brief d.d. 9 februari 2009 van mr. Werker;
- de bovengenoemde brief d.d. 11 februari 2009 van de secretaris;
- de memorie van antwoord in voorwaardelijk principaal appel, tevens voorwaardelijke memorie van grieven in incidenteel appel;
- de memorie van antwoord in het voorwaardelijk incidenteel appel, met productie;
- de akte d.d. 17 maart 2009 van mr. Werker;
- de pleitnota van mr. Werker.

9. De samengevoegde mondelinge behandeling van geschil 71.082 en geschil 71.106 heeft plaatsgevonden op 31 maart 2009.

In het kader van de mondelinge behandeling heeft een bezichtiging van het werk plaatsgevonden.

DE GRONDEN VAN DE BESLISSING

de bevoegdheid en de ontvankelijkheid

10. De bevoegdheid van de ondergetekenden tot beslechting van de onderhavige geschillen bij scheidsrechterlijk vonnis staat onbetwist tussen partijen vast.
11. De memorie van grieven in geschil 71.082 is binnen drie maanden na datum van het beroepen vonnis ingekomen bij het secretariaat van de Raad, zodat aanneemster in zoverre ontvankelijk is in haar appel in geschil 71.082. De memorie van grieven in principaal appel in geschil 71.106 is binnen de op grond van het bepaalde in artikel 28 lid 8 van de toepasselijke statuten van de Raad (d.d. 1 juni 2002) met één maand verlengde appeltermijn ingekomen. Het incidenteel appel in geschil 71.106 is ingesteld bij memorie van antwoord. Partijen in geschil 71.106 zijn derhalve in zoverre ontvankelijk in hun appel.

de geschillen in eerste aanleg

12. Tussen partijen is een geschil ontstaan ter zake van een bedrijfshal te X., gerealiseerd op grond van een tussen opdrachtgever en de adviseur tot stand gekomen overeenkomst van opdracht en een tussen opdrachtgever en aan-

neemster tot stand gekomen aannemingsovereenkomst. Het geschil betreft, voor zover in appel nog relevant, het volgende.

13. Tussen partijen staat vast dat plaatselijk sprake is van overmatige condensatie in de dakconstructie van het gebouw, doordat warme vochtige binnenlucht aldaar de koude buitenschil kan bereiken.
14. Opdrachtgever stelt dat aanneemster is afgeweken van het ontwerp van de adviseur. Hij stelt dat de adviseur aansprakelijk is voor eventuele fouten in het ontwerp of gemaakt bij de directievoering. Opdrachtgever vordert te verklaren voor recht dat aanneemster, respectievelijk de adviseur toerekenbaar is tekortgeschoten en vordert aanneemster, respectievelijk de adviseur te veroordelen tot schadevergoeding op te maken bij staat. Opdrachtgever laat aan arbiter in eerste aanleg over de mate van aansprakelijkheid vast te stellen.
15. Arbiter in eerste aanleg is van oordeel dat de door aanneemster uitgewerkte en uitgevoerde details fout waren en het gebrek hebben veroorzaakt en dat aanneemster zich niet kan disculperen door de eventuele goedkeuring door de adviseur, nu in het bestek onder 01.05.10.91 is bepaald dat aanneemster aansprakelijk blijft ondanks goedkeuring.
16. Arbiter in eerste aanleg is van oordeel dat het ontwerp van de adviseur niet gebrekkig was, maar wel kritische punten bevatte zodat de adviseur als directievoerder de detaillering door aanneemster zorgvuldig diende te beoordelen en op de uitvoering nauwkeurig diende toe te zien. Arbiter in eerste aanleg is van oordeel dat de adviseur daarin is tekortgeschoten en dat de adviseur voor 10% mede aansprakelijk is geworden.
17. Arbiter in eerste aanleg heeft voor recht verklaard dat aanneemster toerekenbaar tekort is geschoten en heeft aanneemster veroordeeld tot vergoeding van 90 % van de door opdrachtgever geleden schade op te maken bij staat.
18. Arbiter in eerste aanleg heeft voor recht verklaard dat de adviseur toerekenbaar tekort is geschoten en heeft de adviseur veroordeeld tot vergoeding van 10 % van de schade op te maken bij staat.

19. Arbitrator in eerste aanleg heeft aanneemster en de adviseur belast met de proceskosten in de betreffende geschillen.

het geschil in hoger beroep

20. Aanneemster voert in het geschil tussen haar en opdrachtgever zes grieven aan tegen het vonnis in eerste aanleg en verzoekt het beroepen vonnis te vernietigen en opnieuw rechtdoende de vorderingen van opdrachtgever af te wijzen. Opdrachtgever voert gemotiveerd verweer en concludeert tot bekrachtiging van het beroepen vonnis.
21. Opdrachtgever voert in het geschil tegen de adviseur één voorwaardelijke grief aan, voor het geval aanneemster in hoger beroep tot een kleiner percentage van de schade wordt veroordeeld. Opdrachtgever verzoekt het beroepen vonnis te vernietigen en opnieuw rechtdoende te verklaren voor recht dat de adviseur tekort is geschoten en vordert de adviseur te veroordelen tot vergoeding van een door appellarbiters vast te stellen (groter) aandeel in de schade, nader op te maken bij staat. De adviseur voert gemotiveerd verweer en concludeert tot afwijzing van het appel.
22. De adviseur voert in voorwaardelijk incidenteel appel, voor het geval het appel van aanneemster wordt gehonoreerd, één grief aan tegen het beroepen vonnis en concludeert tot vernietiging van het beroepen vonnis en verzoekt opnieuw rechtdoende de vorderingen van opdrachtgever af te wijzen.
23. Partijen verzoeken over en weer veroordeling van de ander in de proceskosten.

de beoordeling van het geschil

het appel tussen aanneemster en opdrachtgever

24. Appellarbiters zullen, met inachtneming van de tegen het beroepen vonnis gerichte grieven, het geschil in meer algemene zin beoordelen en op grond daarvan een oordeel vellen over die grieven.
25. Appellarbiters passeren het formele bezwaar van opdrachtgever tegen de akte d.d. 7 januari 2009 zijdens aanneemster, nu opdrachtgever voldoende gelegenheid heeft gehad op de akte te reageren.

26. Het detail waarop het geschil zich toespitst betreft de aansluiting van de stalen dakplaten op de metselwerkgevel. De dakplaten zijn aan bovenzijde geïsoleerd. Het buitenblad van het metselwerk loopt als balustrade door boven het dakvlak. Aan de dakzijde is deze balustrade opgebouwd uit ongeïsoleerde stalen kolommetjes met daarop ongeïsoleerde stalen beplating. De kolommetjes zijn door de dakisolatie en de stalen dakplaten heen gemonteerd op de onder de dakplaten aanwezige stalen randligger en vormen aldus koudebruggen naar de stalen randligger.
27. In het ontwerp lopen de dakplaten en de isolatie door tot tegen het metselwerk buitenblad.
28. Aanneemster heeft het detail aangepast, zodanig dat de dakplaten niet doorlopen tot tegen het gevelmetselwerk. Zij heeft de gevelspouwisolatie doorgetrokken tot tegen de dakisolatie en daarmee de stalen dakplaten ingepakt in de isolatie. De bevestiging van de stalen kolommetjes van de balustrade is onveranderd gebleven.
29. Tussen partijen staat vast dat sprake is van overmatige condensatie in de gevelborstwering boven het dak, doordat warme vochtige binnenlucht de koude buitenschil kan bereiken.
30. Tevens is sprake van condensatie tegen de onderzijde van de dakplaten en tegen de stalen balken. De condensvorming tegen de onderzijde van de dakplaten beperkt zich tot een aan de gevel grenzende strook. De dakisolatie ter plaatse is doordrenkt met uit de gevelborstwering zakkend condensvocht, hetgeen bij destructief onderzoek is gebleken (gelet op de in het rapport d.d. 26 april 2002 van PRC Bouwcentrum Bouwpathologie onder 3.3 beschreven constatering).
31. De hal is in gebruik als speelparadijs voor kinderen. De betonvloer van de hal is grotendeels bedekt met zand. Volgens mededeling van opdrachtgever wordt dit zand geregeld bevochtigd om stuiven tegen te gaan. De eerste jaren na ingebruikname waren ook waterpartijen met fonteinen aanwezig in de hal.

32. Bij gelegenheid van de bezichting hebben appellarbiters geconstateerd dat het zand vochtig aanvoelt en dat sprake is van een muff ruikend en vochtig binnenmilieu.
33. Plaatselijk, nabij de gevel, nabij de daklichten en elders onder het dak, is sprake van (opgedroogde) vochtsporen op de plafondplaten en de staalconstructie. Ook is sprake van (opgedroogde) vochtsporen op de binnenzijde van de gevel en de verdiepingsvloer en op meerdere speeltoestellen. Appellarbiters hebben geconstateerd dat alle plafondplaten van het systeemplafond doorhangen.
34. De exacte oorzaak van de diverse vochtsporen is niet in alle gevallen vast komen te staan. Verder bleken ter plaatse van beide gevels waarop de cannelures van de dakplaten aansluiten, anders dan verwacht, juist geen condenssporen zichtbaar te zijn. Niettemin is voldoende aannemelijk dat de geconstateerde vochtsporen in essentie het gevolg zijn van (overmatige) condensatie.
35. Daarbij is voldoende aannemelijk dat het uit de balustrade zakkend overmatig condensvocht over de dakplaten tot aan de boven de stalen balken gesitueerde naden tussen de dakplaten loopt, daar naar binnentreedt en zo de vochtsporen op de balken verklaart.
36. Vermeld zij dat niet in geschil is dat geen sprake is (geweest) van lekkage van hemelwater.
37. Ter zake van de aansprakelijkheid voor de opgetreden vochtproblemen overwegen en oordelen appellarbiters als volgt.
38. In het rapport d.d. 1 november 2006 van PRC Divisie Bouwcentrum is onder punt 4.2 aangegeven dat gelet op de meetresultaten het binnenklimaat van het kinderparadijs te beschouwen is als binnenklimaatklasse IV (nat en warm binnenmilieu, zoals zwembaden en wasserijen).
39. Appellarbiters overwegen dat de binnenklimaatklasse niet is vast te stellen op de louter in de zomerperiode (van het jaar 2006) uitgevoerde metingen. Voor het vaststellen van de binnenklimaatklasse moeten (tevens) metingen in een winterperiode worden verricht.

40. Nu niet in geschil is dat sprake is van overmatige condensatie, moet in ieder geval sprake zijn van relatief hoge vochtbelasting, waarschijnlijk overeenkomend met binnenklimaatklasse III en mogelijk zelfs - onder bepaalde omstandigheden, met hoge bezetting en met name in de periode dat de waterpartijen met fonteinen nog aanwezig waren in de hal – binnenklimaatklasse IV.
41. Een hoge vochtbelasting leidt louter tot overmatige condensatie bij gebreke van op die vochtbelasting afgestemde, deugdelijk ontworpen en uitgevoerde, voorzieningen in de schil van het gebouw en in de sfeer van de mechanische ventilatie.
42. De vraag ligt dan ook voor wie er verantwoordelijk voor is dat die voorzieningen niet zijn gerealiseerd.
43. Vaststaat dat het gebruik van het gebouw als kinderparadijs met zand en waterpartijen niet bekend was tijdens de ontwerpfase en de uitvoering van het werk.
44. Opdrachtgever stelt dat het niet relevant is of aannemster bekend was met het voorgenomen gebruik van de hal, omdat de overeenkomst het realiseren van een 'multifunctioneel' bedrijfsgebouw betrof.
45. Dit treft echter geen doel nu een dergelijk gebouw wat betreft de daaraan te stellen bouwkundige en meer in het bijzonder bouwfysische eisen in het lagere segment van gebouwen valt.
46. Multifunctioneel duidt er niet op dat het gebouw iedere denkbare functie gegeven kan worden, zoals een zwembad of andere functies die hoge bouwfysische eisen stellen aan een gebouw. Multifunctioneel duidt er op dat het gebouw voor diverse doeleinden binnen het gebruikelijke segment geschikt moet zijn, zoals een showroom, magazijn, winkel, kantoor en dergelijke. Opdrachtgever kan dit kennelijk zelf onderschrijven, nu mr. Jansen daarnaar gevraagd ter zitting als voorbeelden nog noemde 'lichte industrie' en 'autohandel'.
47. Ter zitting is komen vast te staan dat opdrachtgever met inachtneming van het beschikbare budget een zo groot mogelijk gebouw beoogde te realiseren,

ter vervanging van het oorspronkelijk ter plaatse aanwezige pand dat door brand was verwoest.

48. Verder zij vermeld dat, zoals ter zitting nog aangevoerd, het programma van eisen en het bestek slechts voorzien in een zeer beperkte ventilatie-installatie. Appellarbiters zijn, anders dan opdrachtgever, van oordeel dat dit aspect niet tardief is voorgedragen.
49. Opdrachtgever kan gelet op het voorgaande niet beoogd hebben een gebouw te realiseren dat zou voldoen aan een hogere binnenklimaatklasse dan I of II.
50. Wat daar ook van zij, aanneemster hoefde in ieder geval, gelet op al het voorgaande, daar geen rekening mee te houden.
51. Appellarbiters zijn van oordeel dat met inachtneming daarvan de door aanneemster gerealiseerde aansluiting van dak op gevel, zoals hierboven onder rechtsoverweging 28 geduid, niet als gebrekkig is aan te merken.
52. De ter plaatse opgetreden schadelijke gevolgen van de meer dan gemiddeld hoge vochtbelasting in de hal dienen dan ook voor rekening van opdrachtgever te blijven.
53. De schade aan het systeemplafond in de vorm van het doorhangen van de plafondplaten is evenzeer het gevolg van het vochtige binnenmilieu. Aan die schade ligt evenmin een (ontwerp of) uitvoeringsfout ten grondslag. Gelet op de opbouw van de hal (staalconstructie en afwezigheid van stucwerk) heeft eventueel bouwvocht geen rol van betekenis gespeeld. De projectdirecteur van aanneemster heeft ter zitting verklaard dat is geïnformeerd naar de luchtvochtigheid omdat de aan te brengen plafondplaten een luchtvochtigheid van maximaal 60 % RV kunnen weerstaan. Opdrachtgever laat dit onweersproken. Ook deze schade aan de plafondplaten dient voor rekening van opdrachtgever te blijven.
54. Appellarbiters gaan thans over tot bespreking van de grieven, met inachtneming van het voorgaande.

Grief I

“Ten onrechte heeft het Scheidsgerecht in het vonnis sub 17 als volgt overwogen: “Partijen zijn het erover eens dat de condensvorming kan ontstaan doordat de warme binnenlucht de koude buitenschil kan bereiken, *omdat de isolatie niet doorlopend/aansluitend is uitgevoerd. Het detail van adviseur voorzag in het doorlopen van de spouw-isolatie tot tegen de dakplaat en het doorzetten van de dakisolatie tot tegen de binnenzijde van het buitenspouwblad. Aanneemster heeft in de uitvoering in dit detail zodanig gewijzigd dat deze “dichting” niet gerealiseerd kon worden*”.

55. Met de hierboven onder rechtsoverweging 41 bedoelde op een hoge vochtbelasting afgestemde voorziening in de schil van het gebouw is niet beoogd de isolatielaag, maar een dampremmende laag waar de hoogste eisen aan gesteld mogen worden.

56. Deze grief slaagt dan ook.

Grief II

“Ten onrechte is in het vonnis sub 18 overwogen: “... de door aanneemster uitgewerkte en uitgevoerde besteksdetails waren fout en hebben het gebrek veroorzaakt. De aansprakelijkheid daarvoor ligt in de eerste plaats bij aanneemster. Daarmee is de schuld van aanneemster aan het gebrek gegeven”.

57. Nu aanneemster geen rekening hoefde te houden met de bij de bespreking van grief I bedoelde voorzieningen in de schil van het gebouw is aanneemster niet aansprakelijk voor de betreffende door haar uitgewerkte en uitgevoerde details.

58. Derhalve slaagt ook deze grief.

Grief III

“Ten onrechte is het Scheidsgerecht blijkens het vonnis sub 19 van oordeel dat het [aanneemster] niet bekende gebruik van de hal door [opdrachtgever] geen eigen schuld van [opdrachtgever] zou opleveren.”

Grief IV

“Ten onrechte wordt door het Scheidsgerecht – blijkens hetgeen in het vonnis sub 20 is overwogen – niet zonder meer onderschreven dat zijdens [opdrachtgever] onvoldoende detaillering is verstrekt en wordt voorts overwogen dat, indien zulks het geval zou zijn geweest, dit niet afdoet aan de aansprakelijkheid van [aanneemster] voor haar uitvoeringsdetails.”

Grief V

“Ten onrechte is het Scheidsgerecht blijkens de overweging sub 24 en 27 van oordeel dat het ontwerp van [de adviseur] op zich correct zou zijn geweest en slechts kritische punten zou hebben bevat.”

59. Ook deze grieven treffen doel, nu zoals hierboven is geoordeeld, het gebruik van de hal, de daaraan inherente hoge vochtbelasting en het gebrek aan een daarop afgestemd ontwerp van het gebouw voor rekening en risico van opdrachtgever blijft.

Grief VI

“Ten onrechte heeft het Scheidsgerecht de kosten verdeeld zoals in het vonnis in eerste aanleg weergegeven.”

60. Nu aannemster gelet op de voorgaande grieven niet aansprakelijk is, slaagt ook deze laatste grief.

het appel tussen opdrachtgever en de adviseur***in voorwaardelijk incidenteel appel*****Grief**

“Ten onrechte is in het scheidsrechterlijk vonnis van 9 november 2005 overwogen dat [de adviseur] tekort is geschoten in haar verplichting als directievoerder op het werk.”

61. Nu hetgeen is overwogen en geoordeeld in het door aannemster ingestelde hoger beroep in essentie ook geldt voor de beoordeling van de aansprakelijkheid van de adviseur komen appellarbiters tot het oordeel dat, zoals de adviseur stelt, zij niet is tekortgeschoten in de uitvoering van haar taak als directievoerder op het werk (volledigheidshalve zij vermeldt dat opdrachtgever tegen het oordeel van arbiter in eerste aanleg dat geen sprake is van een ontwerpfout geen grief heeft gericht).

62. Het appel van de adviseur treft derhalve doel.

in voorwaardelijk principaal appel**Grief**

“Indien de Raad van Arbitrage naar aanleiding van de grieven van [aannemster] [...] [aannemster] veroordeelt een kleiner percentage van de schade [...] te vergoeden dan de in eerste aanleg door arbiter geoordeelde negentig procent dan dient deze vermindering van de schadevergoedingsplicht van [aannemster] tot uitdrukking te komen in de vergroting van de schadevergoedingsverplichting van [de adviseur] [...].”

63. Deze grief kan geen doel meer treffen gelet op het oordeel in incidenteel appel.

resumé

64. Appelarbiters zullen het beroepen vonnis vernietigen en opnieuw rechtdoende de vorderingen van opdrachtgever jegens aanneemster en de adviseur afwijzen.

de proceskosten in principaal en incidenteel appel tezamen en overige vorderingen

65. Nu opdrachtgever in appel in het ongelijk is gesteld achten appelarbiters het billijk dat opdrachtgever de proceskosten in beide geschillen in appel draagt.
66. De door de Raad gemaakte kosten in appel hebben tot en met het depot van dit vonnis ter griffie van de rechtbank te Amsterdam in beide geschillen gezamenlijk in totaal € 16.111,80 bedragen en zijn verrekend tot een beloop van € 8.055,90 met de door aanneemster gedane stortingen en tot een beloop van € 8.055,90 met de door opdrachtgever gedane stortingen. Appelarbiters bepalen in billijkheid de kosten van elk der geschillen op 50% van de totale kosten.
67. Appelarbiters bepalen de tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand van zowel aanneemster als de adviseur in appel in billijkheid op € 2.320,00.
68. Ter zake van de proceskosten in appel dient derhalve door opdrachtgever aan aanneemster te worden voldaan € 8.055,90 + € 2.320,00 = € 10.375,90 en aan de adviseur te worden voldaan € 2.320,00.
69. Aanneemster verzoekt veroordeling van opdrachtgever in de proceskosten in eerste aanleg. Gelet op rechtsoverweging 30 en 31 van het beroepen vonnis zullen appelarbiters opdrachtgever veroordelen ter zake van de proceskosten in eerste aanleg aan aanneemster te betalen € 1.740,00.
70. Hetgeen in hoger beroep meer of anders is gevorderd dient te worden afgevoerd.

DE BESLISSING

Appelarbeters, rechtdoende in hoger beroep als goede mannen naar billijkheid:

VERNIETIGEN het vonnis waarvan beroep;

WIJZEN de vorderingen van opdrachtgever jegens aanneemster AF;

WIJZEN de vorderingen van opdrachtgever jegens de adviseur AF;

VEROORDELEN opdrachtgever ter verrekening van de proceskosten in appel aan aanneemster te betalen € 10.375,90 (tienduizend driehonderdvijfenzeventig euro en negentig cent);

VEROORDELEN opdrachtgever ter verrekening van de proceskosten in appel aan de adviseur te betalen € 2.320,00 (tweeduizend driehonderdtwintig euro);

VEROORDELEN opdrachtgever ter verrekening van de proceskosten in eerste aanleg aan aanneemster te betalen € 1.740,00 (duizend zevenhonderdveertig euro);

WIJZEN AF hetgeen in hoger beroep meer of anders is gevorderd.

Aldus gewezen te Amsterdam, 14 januari 2010

w.g. R.H.L. Post

w.g. G.M.A. Perquin

w.g. J.L. Heemels

hb 71082 + 71106 ea 24064 + 13100524